

[Guldberg.]

nævnt et par gange. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der er vel ingen af os, der drømmer om, at den samlede aktivitet i byggesektoren er væsentligt påvirket af dette spørgsmål. Men der er den forskel, når man laver rationering, at både for så vidt angår sådanne for den samlede aktivitet mindre væsentlige ting og meget andet, overtager man i virkeligheden politisk et ansvar — de, der nu tager ansvaret for dette her, også for, hvad der bliver lavet på dette område. Man vil altså hele tiden møde dette, at når man har lavet rationeringen, og når man har kvoterne både på det højere plan, som ministeren repræsenterer, og på det lokale plan, vil man, efterhånden som det udvikler sig, gang på gang blive stillet over for krav om mere detaljerede enkeltindgreb i tingene, fordi det viser sig, at man uundgåeligt kommer til at give tilladelse til ting, som man egentlig godt er klar over ikke er så nødvendige som ting, man samtidig er nødt til at sige nej til.

Jeg vil gerne sige til ministeren, at der efter min egen opfattelse ingen modsætning er mellem mit synspunkt om kødannelsen og problemet om den afdæmpning af aktiviteten i byggeindustrien, som måske melder sig, sagde jeg, og måske melder sig netop på et tidspunkt, hvor denne rationering begynder at gøre sin virkning. For kødannelsen kommer i kraft af, at man laver rationering, og det vil den altid gøre, det har vi jo set, hver eneste gang man har lavet noget af den slags, og det er ganske naturligt, for nu skal man sikre sig i forvejen, og når der er en fordel, når det er en gevinst at få lov at få en tilladelse, er det klart, at køen kommer.

Derfor vil det inden længe forme sig sådan, at selv efter bedste evne og vilje er man ikke længere i stand til virkelig at bedømme, hvad behovet er. Man skal ikke tro, man kan få lov at køre ret lang tid med en rationering som denne, uden at det vil vise sig, når man går ned i det, at der ikke så meget bygges efter behov, som der bygges efter, hvad man kan få tilladelse til. Hvis ministeren og de lokale administratorer af denne ordning er i stand til at administrere tilladelser sådan, at de altid rammer det, der er behov for, vil de være meget dygtige til at administrere en rationering, for det

har man ikke kunnet tidligere. Det kan man heller ikke, og endnu mindre, på dette område, ikke uden at gå den vej, som hr. Henning Philipsen er inde på, og så skal man gribe mere ind og mere ind; min opfattelse er altså, at jo mere man bevæger sig ind i det, jo værre bliver det.

Men jeg vil gerne takke ministeren for de udførlige oplysninger og for de åbne svar om de tanker, man har med det. Jeg er ikke i tvivl om, at man vil gøre sit bedste for at få dette til at køre, og det er også helt naturligt, at debatten i dag måtte blive den opklarende drøftelse, som vi har brug for med henblik på det, som kommer. Jeg tror altså, denne sag kommer til at optage folketinget om nogen tid, når ordningen har arbejdet en vis tid.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 21 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om lønmodtagernes medejendomsret,

forslag til lov om afgift ved indløsning af fondsbeviser

og

forslag til lov om ændring af ligningsloven og selskabsskatteloven. (Ændringer som følge af loven om lønmodtagernes medejendomsret).

Valgt blev: *Erik Andersen* (Fr.borg amt), *Auken*, *Lysholt Hansen*, *Risgaard Knudsen*, *Inge Fischer Møller*, *Otto Mørch*, *Preben Steen Nielsen*, *Robert Pedersen*, *Aage Frandsen*, *Morten Lange*, *Arne Larsen*, *Simonsen*, *Henning Andersen*, *Ninn-Hansen*, *Stetter*, *Enggaard*, *Nyboe Andersen*, *Lennart Larson*, *Niels Helveg Petersen*, *Dahlgaard* og *Nordqvist*.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg: